

които сж съ него обмислятъ много дълго начинитѣ за добиване на средства нужни за комитета, когато на вторитѣ тия начини не сж присжщи па и средствата имъ сж необходимии, за разгуленъ животъ, както на Общия, или за насищане алчността за богатство и търговия.

Намъ се вижда много приушенъ и доводътъ на г. Страшимировъ¹⁾, че Попъ Кръстю, като билъ арестуванъ презъ нощта отъ страхъ е призналъ всичко. Защо, да не допуснемъ щомъ знаемъ, че Левски е получилъ пари отъ Ловченския комитетъ, че попъ Кръстю нѣма причини да предва никого за тия пари?

После защо да не допуснемъ, че той цѣлата нощъ,

¹⁾ в. миръ бр. 7772. отъ 27май 1926. г.